

الگویی جدید از بانکداری اسلامی (1)

پدیدآورده (ها) : موسویان، سید عباس
اقتصاد :: تازه های اقتصاد :: تیر 1379 - شماره 90
از 70 تا 74
آدرس ثابت : <http://www.noormags.ir/view/fa/articlepage/615236>

دانلود شده توسط : رحمان قاسمی
تاریخ دانلود : 28/01/1396

مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) جهت ارائه مجلات عرضه شده در پایگاه، مجوز لازم را از صاحبان مجلات، دریافت نموده است، بر این اساس همه حقوق مادی برآمده از ورود اطلاعات مقالات، مجلات و تأثیفات موجود در پایگاه، متعلق به "مرکز نور" می باشد. بنابر این، هرگونه نشر و عرضه مقالات در قالب نوشتار و تصویر به صورت کاغذی و مانند آن، یا به صورت دیجیتالی که حاصل و بر گرفته از این پایگاه باشد، نیازمند کسب مجوز لازم، از صاحبان مجلات و مرکز تحقیقات کامپیوتری علوم اسلامی (نور) می باشد و تخلف از آن موجب پیگرد قانونی است. به منظور کسب اطلاعات بیشتر به صفحه [قوایین](#) و [مقررات](#) استفاده از پایگاه مجلات تخصصی نور مراجعه فرمائید.

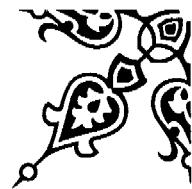
پایگاه مجلات تخصصی نور

الگویی جدید از

بانکداری اسلامی(۱)

ججهت‌الاسلام والمسلمین سید عباس موسویان*

مقدمه

در این مقاله با الهام از تجربیات عملی و نظری بانکداری سنتی و دقت در نقاط ضعف و قوت بانکداری بدون ربا ایران و دیگر الگوهای بانکهای اسلامی کشورهای مختلف و با استفاده از طرحهای پیشنهادی اندیشمندان پولی و بانکی و اقتصاددان مسلمان، الگوی تازه‌ای از بانکداری اسلامی ارایه می‌گردد که در آن سعی شده است ویژگیهای زیر مورد توجه قرار گیرد.

۱- علاوه بر انطباق ظاهری با فقه اسلامی، حقیقتاً خالی از حاکمیت نظام بهره باشد.

۲- کارایی لازم برای فعالیتهای بانکی خصوصاً تامین سرمایه برای بخش‌های مختلف اقتصادی را داشته باشد.

۳- مشکلات بانکداری بدون ربا را نداشته قابلیت لازم برای اعمال سیاستهای پولی را داشته باشد.

۴- در راستای تحقق اهداف نظام اقتصادی اسلام باشد.

لکن قبل از توضیح الگوی مورد نظر اصول و معیارهایی که باید در الگوهای بانکداری اسلامی مورد توجه قرار گیرد ارایه می‌گردد و با توجه به آنها برخی از الگوهای پیشنهاد شده از سوی محققان، مورد نقد و بررسی قرار می‌گیرد.

اصول و معیارهای حاکم بر بانکداری اسلامی

۱- اصل سود

کسب سود و درآمد از اندوخته‌های مالی حق شرعی و عقلایی هر فرد است علاوه بر این رعایت اصل سود در معاملات بانکی یک ضرورت اقتصادی است برای توضیح بیشتر مسأله سود را از دو جهت مورد مطالعه قرار می‌دهیم.

کسب سود از نظر اسلام

اسلام نه تنها استفاده از اموال و سرمایه‌گذاری را نشانه ایمان^۱ و جوانمردی^۲ و بی‌نیازی^۳ دانسته و راکد گذاشت آن را مذموم^۴ می‌شمارد توجه به کیفیت به کارگیری اموال نیز داشته و تخصیص بهینه منابع را مد نظر دارد به طوری که امام صادق (ع) در روایتی می‌فرماید:

“به درستی که بقای اسلام و مسلمین در این است که اموال نزد کسانی باشد که حق آن را می‌دانند و می‌توانند به نحو صحیح از آن استفاده کنند و همانا فنای اسلام و مسلمانان در این است که اموال آنان در اختیار کسانی باشد که حق آن را نمی‌شناسند و نمی‌توانند به روش صحیح از آنها بهره‌برداری کنند.”^۵

امروزه بانکداری یکی از با اهمیت‌ترین بخش‌های اقتصادی به شمار می‌آید. بانکها با سازماندهی و هدایت دریافت‌ها و برداختها امر مبادلات تجاری و بازرگانی را تسهیل کرده موجب گسترش بازارها و رشد و شکوفایی اقتصاد می‌گردد از طرف دیگر با تجهیز پس اندازهای ریز و درشت و هدایت آنها به سمت بنگاه‌های تولیدی و تجاری اولاً سرمایه‌های راکد و احیاناً مخرب اقتصادی را تبدیل به عوامل مولد می‌کنند، ثانیاً دیگر عوامل تولید را که به جهت نبود سرمایه بیکار یا با بهره‌وری پایینی کار می‌کردن به سمت اشتغال کامل با بهره‌وری بالا سوق می‌دهند. و بالاخره بانکها به عنوان یکی از عوامل مهم سیاستهای پولی مجریانی برای تصمیمات اقتصادی بانکهای مرکزی می‌باشند، با قبض و بسط اعتبارات بانکی و هدایت وجود از بخشی به بخش دیگر، گذشته از تثبیت اقتصاد در سطح کلان به تنظیم بخش‌های اقتصادی نیز می‌بردند.

البته باید توجه داشت بانکداری سنتی در عین حال که قابلیت برای تجهیز خدماتی دارد، به جهت تعیت از نظام بهره غالباً وسیله‌ای استعماری در دست طبقه‌ای بر علیه دیگران است. زمانی که اشراف و تروتندان ترجیح می‌دهند اموال و داراییهای خود را به صورت پس اندازهای نقدی نگهدارند بانکها با بالا بردن نرخهای بهره آنها را جذب کرده، در اختیار مؤسسات تولیدی و تجاری می‌گذارند و بدین طریق حاصل دستمزج آنان را غارت کرده و در اختیار پولداران می‌گذارند و در موارد زیادی موجب ورشکستگی می‌شوند، در مواردی که اشاره کم درآمد و متوسط جامعه خصوصاً بازنشستگان و از کارافتادگان به نوایی رسیده و پس اندازی کسب کرده‌اند از طرفی تروتندان و اشراف داراییهایشان را به شکل کارت‌ها و تراست‌ها و شرکتهای انحصاری و چند ملیتی در آورده‌اند بانکها با کنترل نرخ بهره سرمایه‌های انبوه و ارزان قیمت برای صاحبان تروت فراهم می‌کنند. باز بانکداری اسلامی با حذف بهره به عنوان مقابله‌ی «رونزا» از فعالیتهای اقتصادی، مؤسسات پولی و بانکی را تغییر ماهیت داده و از بنگاه‌های صرف گردش وجوده وغیر حساس نسبت به عملکرد اقتصاد به عنانصری ((دونزا)) فعال و حساس در مقابل تحولات اقتصادی تبدیل می‌کند و بدین ترتیب با حفظ تمام امتیازات بانکداری سنتی، برای صاحبان پس انداز و سرمایه‌گذاران روشی انسانی همراه با سود عادلانه پیشنهاد می‌کند.

بولی و مالی سر در می‌آورند و بانک از یک بنگاه فعال اقتصادی که نقشهای مهمی ایفا می‌کند به یک مؤسسه خیریه تبدیل می‌شود و در همان حد مفید خواهد بود.

۲- اصل کارایی

نظمی که جایگزین بهره می‌شود علاوه بر اینکه برای آن دسته از سپرده‌گذاران بانک که به دنبال سود و درآمد هستند سود تأمین می‌کند بايستی از جهت کمیت و کیفیت سوددهی و از جهت نحوه تخصیص منابع کارا باشد. اگر نظام بانکی در تجهیز پس‌اندازها کارا عمل نکند و نتواند برای سپرده‌گذاران سود مورد قبول تدارک کند معمولاً پس‌اندازهای بزرگ راهی بازارهای مالی خارج از کشور شده و پس‌اندازهای متوسط و کوچک به بازارهای غیرقانونی و غیر رسمی ریا با بهره‌های بالا کشیده می‌شود.

کما این که از جهت تخصیص منابع اگر نظام بانکی نتواند کارا عمل کند یا در اثر مازاد منابع مواجه می‌گردد و یا به خاطر پایین بودن هزینه استفاده از تسهیلات با فشار تقاضا مواجه شده توان برنامه‌ریزی و تخصیص بهینه منابع را از دست می‌دهد در نتیجه معیارهای اقتصادی در گزینش طرحهای سرمایه‌گذاری جای خود را به روابط شخصی و نظم و ترتیب اداری می‌دهد.

بر این اساس است که معتقدیم ((نظریه تعديل سپرده‌ها و اعتبارات بر انسانی نرخ تورم)) نمی‌تواند جایگزین مناسبی برای نظام بهره باشد، این نظریه براساس تعریف خاصی از ربا طراحی شده و ارایه کنندگان آن معتقدند پرداخت بهره به میزان کاهش ارزش پول از طرف گیرنده‌گان اعتبارات به بانکها و از بانکها به سپرده‌گذاران ربا نیست چون ربا زمانی پیش می‌آید که همراه قرض منتفعی در کار باشد و جبران کاهش ارزش پول در اثر تورم، منفعت نیست.^۷

این نظریه بر فرض هم از جهت موازن فقهی صحیح باشد (که چنین نیست) نمی‌تواند به نحو کارا نظام بانکی را اداره کند. و با اشکالات زیر مواجه است:

الف- این نظریه تنها در شرایط تورمی کاربرد دارد و در غیر آن همان نظریه قرض الحسنے می‌باشد.

ب- این نظریه تنها برای کسانی جذاب است که دارای این خصوصیات باشند که اولًا نتوانند پس‌انداز خود را از کشور خارج کرده در بانکهای خارجی سپرده‌گذاری کنند ثانیاً توان خرید و نگهداری کالاهای بادوامی که می‌توانند ارزش دارایی وی را حفظ کنند ندارند. به عبارت دیگر این نظریه موجب می‌شود بخش عظیمی از پس‌اندازها راهی خارج از کشور یا بازارهای غیر رسمی و یا بازارهای کالاهای بادوام گردد که هر سه موجب اختلال نظام اقتصادی جامعه می‌گردد.

علاوه بر تأیید و تأکید بر امر سرمایه‌گذاری که تأیید سود و درآمد است خود سود مستقلًا مورد توجه بوده و مورد ترغیب قرار گرفته است گویاترین مطلب در این زمینه کلام و کردار امام صادق (ع) می‌باشد،

عذر از امام صادق (ع) نقل می‌کند که ایشان هزار و هفتصد دینار در اختیار من قرار دادند و فرمودند: با این اموال برای من تجارت کن، سپس فرمودند: ای عذر اگر چه سود یک امر پسندیده و مرغوبی است لکن من (به عنوان امام) رغبتی در آن سود ندارم لکن

دست دارم که خداوند بینند من این اموال را در معرض سوددهی قرار داده‌ام.

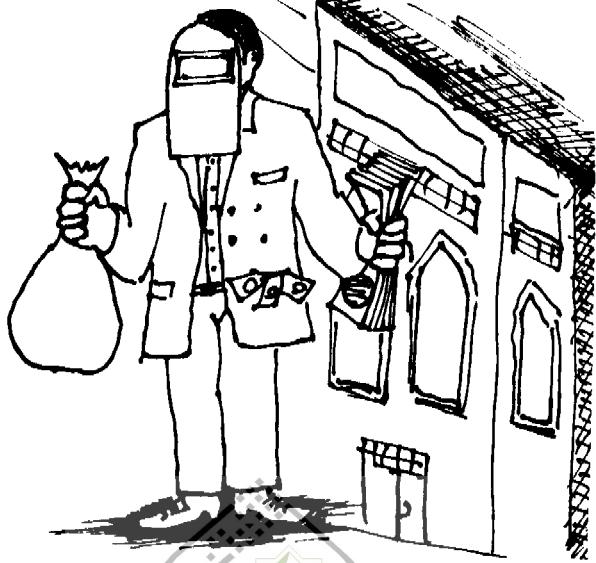
عذر می‌گوید: از طریق آن اموال صد دینار سود بردم، و به حضرت خیر دادم ایشان خیلی خوشحال شدند و فرمودند آن را به سرمایه‌ام اضافه کن^۸

بنابراین از نظر اسلام هر فرد مسلمانی حق دارد از طریق اموال و پس‌انداز خویش دنیال کسب سود و درآمد باشد و این کار نه تنها مذموم نیست بلکه مطابق روایات امری پسندیده و مرغوب است. البته چنانچه بعداً توضیح می‌دهیم این مطلب منفاتی با این ندارد که مسلمانی برای رسیدن به اجر و ثواب معنوی و اخروی بخشی یا همه اموال خود را به برادر مؤمنش قرض الحسنے داده و یا انفاق کند و از سود مادی صرف نظر نماید.

ضرورت اقتصادی سود بانکی

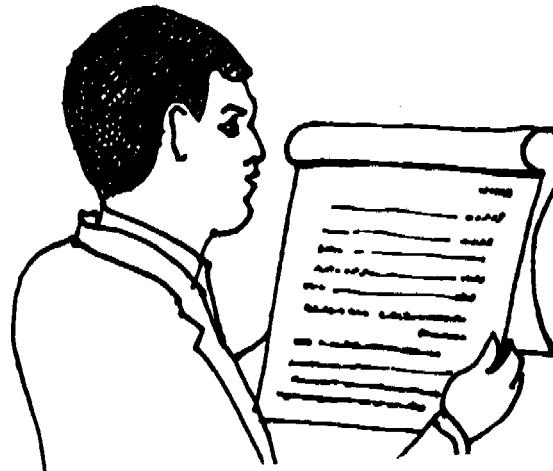
در بانکداری سنتی پرداخت بهره سپرده‌های پس‌انداز و مدت‌دار باعث جذب پس‌اندازهای مردم به سمت بانکها و مؤسسات بولی غیر بانکی می‌گردد کما اینکه دریافت بهره از متقاضیان اعتبارات بانکی باعث تعديل آنها می‌گردد اگر بهره حذف شود و هیچ نوع سودی در کار نباشد از یک سو منابع بانک به شدت کاهش می‌یابد چون به فرض هم اصل پس‌انداز مردم تابعی از بهره و درآمد ناشی از پس‌انداز نباشد نحوه نگهداری پس‌انداز تحت تأثیر آن است در نتیجه مردم یا اصلاً پس‌اندازان را به بانک نمی‌دهند و یا نهایتاً در حسابهای جاری که کمتر قابل برنامه‌ریزی است نگهداری می‌کنند از سوی دیگر با حذف بهره و سود تقاضای تسهیلات به میزان زیادی افزایش می‌یابد چون هر تولید کننده و مصرف کننده‌ای حاضر است از این منابع کمیاب و مجانی استفاده کند.

بر اساس این مطالب است که ((نظریه قرض الحسنے)) نمی‌تواند جایگزین مناسبی برای ((نظام بهره)) باشد چرا که در قرارداد قرض الحسنے، بر فرض هم بانک هزینه‌های خود را تحت عنوان ((کارمزد)) ۹ از متقاضیان تسهیلات بانکی دریافت کند سودی برای صاحبان سپرده تخواهد داشت در نتیجه تنها گروه اندکی از مردم آن هم بخشی از اموالشان را برای رسیدن به اجر و ثواب اخروی در بانک سپرده‌گذاری خواهند کرد و بقیه پس‌اندازها از دیگر بازارهای

خدماتی سرمایه‌گذاری مستقیم کند و در آخر دوره مالی سود آن فعالیتها را مناسب با حجم سپرده‌ها بین صاحبان سپرده تقسیم کند.^۱ این نظریه اگرچه از جهت معیارهای شرعی و اقتصادی شاید بهترین نظریه است لکن از این جهت که منابع بانک تبدیل به دارایی‌های حقیقی می‌شود که تبدیل آنها به پول نقد، هزینه‌بر و زمان بر است نمی‌تواند جوابگوی مراجعت احتمالی سپرده‌گذاران باشد. البته با اصل دیگری نیز منافات دارد که در جای خود اشاره می‌کنیم.

۴- اصل فراگیر بودن معاملات

خانوارها و بنگاه‌های اقتصادی که با مازاد پولی مواجه می‌شوند به اهداف مختلف آنها را در بانک نگهداری می‌کنند گاهی هدف حفظ کوتاه مدت آن است تا در معامله‌ای استفاده کنند و یا از بابت بدھی و یا به هر دلیلی به کسی واگذار کنند گاهی هدف نگهداری میان مدت آن است تا در حوادث یا معاملات پیش‌بینی نشده استفاده کنند و گاهی هدف حفظ بلند مدت آن به عنوان سرمایه نقدی و استفاده از درآمد آن است در نقطه مقابل خانواده‌ها و مؤسسات اقتصادی که با کمبود پول مواجه می‌شوند گاهی جهت خرید مسکن، کالاهای بادام و یا دیگر ضروریات مصرفی تقاضای وام می‌کنند زمانی به عنوان سرمایه و برای تبدیل به کالاهای سرمایه‌ای نیاز به پول دارند و این نیاز گاهی به صورت کوتاه مدت و مقطعي است زمانی میان مدت و یا بلند مدت است کما این که از جهت مقدار گاهی نسبت به سرمایه بنگاه قابل توجه است و زمانی اندک و جزئی است.

بانکداری سنتی با استفاده از نظام پهنه چه در جانب جذب سپرده‌ها و چه در جانب اعطای انتیارات توانسته به نحو فراگیر تمام اهداف و نیازها را پوشش دهد به این بیان که در جانب تجهیز منابع با طراحی حسابهای جاری، پس انداز و سپرده‌های مدت‌دار اهداف صاحبان وجوه مازاد را تامین کرده و در جهت اعطای تسهیلات نیز با قطع نظر از غرض متقاضی، به او وام با پهنه می‌دهد.

بنابراین نازم است نظامی که می‌خواهد جایگزین پهنه چه از جهت عرضه کنندگان و چه از جهت متقاضیان وجود فراگیر باشد. شایان ذکر است که در نظام اسلامی علاوه بر اهداف مذکور هدف دیگری نیز برخی صاحبان وجوه مطرح است و از آنجایی که بعضی از این افراد نمی‌خواهند مستقیماً قرض الحسن است و از آنجایی که بعضی از این افراد نمی‌خواهند مستقیماً درگیر پرداخت و دریافت آن باشد وجود مؤسساتی چون بانکها یا صندوقهای قرض الحسن که عهده‌دار گردش این وجوه باشد کارساز خواهد بود. کما این که در نظام اسلامی یکی از مسؤولیتهای دولت حمایت از اقشار مستضعف و آسیب‌پذیر جامعه است و یکی از اشکال این حمایت اعطای قرض الحسن به آنان است بانکها و صندوقهای قرض الحسن به جهت برخورداری از شعبات گستره و دارا بودن ابزارهای مناسب پرداخت و دریافت بهترین مجری برای

ج- از آنجایی که هزینه واقعی استفاده از تسهیلات بانکی در این نظریه برابر صفر است بانک با خیل عظیمی از متقاضیان تسهیلات مواجه خواهد شد که توان جوابگویی به آنها را ندارد در نتیجه سیستم نظم و ترتیب اداری جایگزین معیارهای سوددهی اقتصادی خواهد شد. كما اینکه نظریه (وام متقابل مدت‌دار) به جهت عدم کارایی نمی‌تواند جایگزین مناسبی باشد طبق این نظریه سپرده‌گذار می‌تواند با توجه به مدت و مبلغ سپرده‌گذاری، از بانک وام دریافت

کند این بانک از یک طرف قرض بدون پهنه می‌گیرد و از طرف دیگر بعد از گذشت مدتی به همان افراد مناسب با سپرده بانکی آنان وام بدون پهنه می‌پردازد و برای تأمین هزینه‌های خود کارمزد می‌گیرد.^۲

روشن است که این نظریه در عصر حاضر که صاحبان پس انداز و استفاده کنندگان از تسهیلات بانکی غالباً دو گروه کاملاً مجزا از هم هستند و اهداف متفاوتی را دنبال می‌کنند نمی‌تواند جوابگو باشد و تنها برای وامهای کارگشایی میان دوستان و خوشاوندان مفید است.

۳- اصل نقدينگی

صاحب سپرده‌های بانکی به دلایل مختلف گاه و بیگانه به بانک مراجعه کرده مطالبه وجوه خود را دارند بانکداران سنتی برای جوابگویی به مراجعت احتمالی تدبیر مختلفی اتخاذ می‌کنند که اهم آنها عبارتند از:

نگهداری ذخایر احتیاطی و قانونی، اختصاص بخشی از منابع به اعتبارات کوتاه مدت، خرید و فروش اوراق بهادار با نقدينگی بالا، تغییر دادن نرخهای پهنه سپرده‌های مختلف و جابجایی وجوه از حسابهای جاری به مدت‌دار و بالعکس و در دهه‌های اخیر استفاده از بازارهای ثانوی خرید و فروش گواهی‌های سپرده.^۳

بانکداران نظام سرمایه‌داری با استفاده از تدبیر فوق عرضه و تقاضای وجوه را مدیریت کرده برای مراجعت احتمالی سپرده‌گذاران آماده‌اند، بنابراین نظامی که به عنوان جایگزین پهنه ارایه می‌شود بایستی به اصل مهم نقدينگی توجه داشته باشد والا با تعلل در پرداخت اولین مراجعت، بانک اعتبار خود را نزد سپرده‌گذاران از دست داده کار به ورشکستگی و تعطیلی می‌کشد. براساس این اصل است که معتقد‌دم در تحلیل بانکداری بدون رسا جمهوری اسلامی ایران رابطه حقوقی و کالت که در سپرده‌های بلند مدت به کار گرفته می‌شود در شرایط کنونی اقتصادی، نقدينگی لازم را ندارد چرا که این رابطه حقوقی قابلیت برای تغییر دادن و تنظیم مجدد نسبت‌های سود بانکی و ایجاد بازار ثانوی برای سپرده‌های مدت‌دار ندارد.

همینطور بر اساس همین اصل نظریه ((سرمایه‌گذاری مستقیم)) نیز نمی‌تواند جایگزین کاملی از نظام پهنه باشد، برخی از اندیشمندان مسلمان در طراحی بانکداری اسلامی پیشنهاد کرده‌اند بانک همانند شرکت سرمایه‌گذاری سپرده‌های ریز و درشت مردم را جمع کرده در فعالیتهای تولیدی و تجاری و

مشتریان و چه بسا برای کارگزاران بانک ناشناخته است چگونه می‌تواند مؤسسه‌ای به نام بانک را اداره کند در حالی که روزانه هزاران معامله پولی و مالی در آن صورت می‌گیرد.

۶- اصل اجتناب از حقیقت بهره

چنانچه می‌دانیم محور اصلی معاملات بانکهای سنتی نظام بهره است و معلوم است که نرخ بهره در بازارهای واقعی تحت تأثیر عوامل مختلفی از جمله رفتارهای بورس بازاره و توأم با اختکار سرمایه است و این باعث می‌شود حتی

در کشورهای پیشرفته از یک رقم مشخص بایین تر

نیاید برای مثال در آلمان در مدت بیش از بیست

سال نرخ بهره بانکی به کمتر از هفت درصد کاهش

پیدا نکرده در حالی که خیلی از سالها رشد تولید

ناخلص ملی آلمان کمتر از سه درصد و گاهی کمتر

از یک درصد بوده است^{۱۲} اگر از این واقعیت هم

بگذریم، حتی در اینه‌آل‌ترین نظریه بهره که از آن

کلاسیکهای خوشبین است و معتقدند نرخ بهره

صدرصد حاکی از اقتصاد واقعی است و از تقاطع

میل نهایی به پس انداز و بازدهی نهایی سرمایه به

دست می‌آید باید قبول کرد که این حرف بر فرض

هم صحیح باشد (که نیست) نسبت به اقتصاد در

زمان حال است اما نسبت به سالهای آینده خصوصاً

در مورد بنگاهی که می‌خواهد با اعتبار بانکی

سرمایه‌گذاری کند کاملاً بروزنرا است تولید کننده‌ای

که با گرفتن وام چند ساله با نرخ بهره معین اقدام به

سرمایه‌گذاری می‌کند پرداخت هزینه مشخص و قطعی را متوجه شده که هیچ

ارتباطی به شرایط اقتصادی جامعه در سالهای آینده و به میزان موقیت بنگاه

مربوطه ندارد و این رابطه حقوقی بین کارفرما و صاحب سرمایه آثار سوء

اجتماعی و اقتصادی متعدد درونی دارد که به خاطر آنها دین مقدس اسلام

همانند سایر ادیان الهی نظام بهره را تحريم کرده و از آن به عنوان «ظلهم»^{۱۳}

((سحت))^{۱۴}، ((اکل مال بباطل))^{۱۵} ((بدترین شفشه))^{۱۶} و ((خبیث‌ترین راههای

کسب درآمد))^{۱۷} یاد کرده، ((عامل به آن را دشمن خدا و رسول خدا می‌داند))^{۱۸}

و ((رباخوار و ربادهنده و نویسنده قرارداد و شاهدهای آن را لعنت می‌کند)).^{۱۹}

روشن است اگر بخواهیم از بی‌آمدهای سوء‌اجتماعی و اقتصادی نظام بهره و

از تهدیدهای شدید شرعی در مورد آن نجات یابیم لازم است حقیقت بهره را

کنار گذاشته رابطه حقوقی دیگری بین صاحبان کار و سرمایه پیدا کنیم که آن

آثار اجتماعی و اقتصادی را نداشته باشد براساس همین اصل است که

معتقدیم عقودی همانند ((فروش اقساطی)) بر فرض هم از نظر فقهی حلال

باشد و در بازار کالاهای خدمات آثار مثبتی داشته باشد در ارتباط با بازار

سرمایه و در تنظیم رابطه حقوقی صاحبان کار و سرمایه دقیقاً همان حقیقت

بهره را دارد و همان آثار سوء‌اجتماعی و اقتصادی را به دنبال خود می‌اورند.

بنابراین برای سامان دادن نظام بانکی جدید بایستی از روابط حقوقی استفاده

کرد که علاوه بر جواز فقهی از حقیقت بهره دور باشد تا بتواند اهداف

اقتصادی اسلام خصوصاً عدالت توزیعی را تحقق بخشد.

چنین حمایتی خواهد بود، در نتیجه بانک اسلامی علاوه بر اهداف و نیازهای متعارف در تمام جوامع اهداف و نیازهای دیگری را نیز پوشش می‌دهد.

براساس همین اصل معتقدیم نظریه ((سرمایه‌گذاری مستقیم)) یا نظریه ((مشارکت))^{۲۰} نمی‌توانند جایگزین کاملی برای نظام بهره باشند چرا که طبق نظریه اول بانکها به بنگاههای بزرگ سرمایه‌گذاری تبدیل می‌شوند که کلیه منابع را خود سرمایه‌گذاری می‌کنند و جوابی برای خانوارها و بنگاههای نیازمند به وجود ندارند و اما نسبت به نظریه دوم، اگر چه عقد شرکت بعد از سرمایه‌گذاری مستقیم بهترین رابطه حقوقی از

جهت شرع و اقتصاد است و شامل تمام بخش‌های کشاورزی، صنعت، خدمات و تجارت می‌گردد لکن اولاً اختصاص به نیازهای سرمایه‌گذاری دارد جوابگویی بسیاری از نیازهای مصرفی خانوارها به وجود نیست ثانیاً این نظریه تنها در مواردی که صاحب بنگاه اقتصادی به میزان قابل توجهی آن هم برای مدت زمان طولانی احتیاج به سرمایه نقدی دارد کاراست اما برای نیازهای مقطعي، کوتاه مدت و جزئی نسبت به سرمایه بنگاه جوابگو نیست.

۵- اصل روان بودن معاملات

غالب معاملات بانکهای سنتی یا از نوع ارایه خدمات در مقابل کارمزد بانکی است و یا از نوع قرض با بهره می‌باشد و این دو در طول تاریخ انسان پیوسته در روابط مبادلاتی مردم حضور داشته و برای همگان شناخته شده است به این جهت

معاملات بانکهای سنتی چه در مرحله قوانین بانکی و چه در مرحله آیین نامه‌های اجرایی کاملاً روش و قابل فهم برای بانک و مشتری است.

روان نبودن معاملات، قابل فهم نبودن عقود بانکی، شفاف نبودن حقوق بانک و مشتری باعث رکود و کندی چرخش وجهه و در نتیجه موجب ناکارآمدی و عدم استفاده به هنگام از منابع می‌گردد، یکی از اشکالاتی که پیوسته در تمام سینیارها و مصادیقه‌ها برای بانکداری بدون ربا جمهوری اسلامی ایران وارد می‌کنند (که به حق هم وارد است) پیچیده بودن قوانین و آیین نامه‌های اجرایی عقود بانکی است به طوری که طبق یک نظر سنگی ((تنهای ۲۹/۷ درصد از مراجعان و تنها ۵۵/۸ درصد از کارمندان بانک آشنای اجمالی و بسیار محدود نسبت به قانون عملیات بانکی بدون ربا دارند و از هر ۱۰۰ نفر مراجعه کننده ۶۷ نفر هیچ گونه تفاوتی بین بهره و سود بانکی نمی‌شناسند)).^{۲۱} ریس سابق بانک مرکزی در این باره می‌گوید: ((این مطلب - تفهیم عقود بانکی - چیزی نیست که در خلال یکسی دو سال آن هم فقط با تبلیغات یا روابط عمومی یک سازمان یا یک ارگان بتوان اجرا کرد، این به بسیج همگانی رسانه‌های رسانه‌های مانیاز دارد.)).^{۲۲}

البته عامل این پیچیدگی چیست در جای خود مورد بررسی قرار گرفته است، چیزی که این جا لازم است بیان شود این است که روابط حقوقی که بعد از گذشت بیش از پانزده سال از اجرای قانون بانکداری بدون ربا هنوز برای

بایستی عمل شود چرا که خدشه دار شدن اولی بانک را تبدیل به یک مؤسسه خیریه می کند و کوتاهی در دومی نظام بهره را مجدد آجیا می کند اما اصول پنج گانه دیگر اموری نسبی است که می توان از حداقل مورد قبول شروع کرده به تکامل آن همت گماشت.

پی‌نویس‌ها

* عضو هیأت علمی گروه اقتصاد برووهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی.

۱- امام صادق (ع) می فرماید: اصلاح المال من الایمان وسائل الشیعه ج ۱۲ ص ۴۰

۲- پیامبر اکرم (ص) می فرماید: من المروه استصلاح المال وسائل الشیعه ج ۱۲ ص ۳۲

۳- امام صادق (ع) می فرماید: علیک باصلاح المال فان فيه منبهه لکریم و استغناه عن اللئيم وسائل الشیعه ج ۲ ص ۴۰

۴- امام صادق (ع) می فرماید: ما يخلف الرجل بعده شيئاً أشد من المال الصامت وسائل الشیعه ج ۱۲ ص ۴۴

۵- وسائل الشیعه ج ۱۱ ص ۵۲۱ حديث ۱

۶- وسائل الشیعه ج ۱۲ ص ۲۶ حديث ۱

۷- مجموعه سخنرانیها و مقالات هشتمین سمینار بانکداری اسلامی آیت الله سید محمد بختوری ص ۲۹ به بعد

۸- این نظریه در کتاب «بانک اسلامی» شهید آیت الله محمدباقر صدر مطرح شده است بانک اسلامی ترجمه خنجری ص ۱۱۸

۹- امروزه مهمترین ابزار برای تحقیق اصل تقدیمگی در معاملات بانکی کشورهای پیشرفته استفاده از گواهیهای سپرده انتقال یافته است در این بانکها مراجعت مشتریان را به بازار ثانوی منتقل کرده برای خود سرمایه های بایاتی تدارک می بینند.

۱۰- این نظریه در کلام آیت الله شهید دکتر بهشتی آمده است ریا در اسلام دکتر بهشتی ص ۱۱۷-۱۱۲

۱۱- این نظریه توسط دکتر مهدوی ارایه شده است مجموعه سخنرانیها و مقالات ششمین سمینار بانکداری اسلامی ص ۵۶ به بعد

۱۲- مجموعه سخنرانیها و مقالات پنجمین سمینار بانکداری اسلامی ص ۱۰۳

۱۳- مجموعه سخنرانیها و مقالات سومین سمینار بانکداری اسلامی ص ۷۱

۱۴- مفصل بول ((هموت کرویش)) ص ۲۷۴

۱۵- سوره بقره آیه ۲۷۹ ((وَ انْتَمْ فَلَكُمْ رُوْسُ اموالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَ لَا تَظْلِمُونَ))

۱۶- امام جواد (ع) می فرماید: ((السُّجْنُ الرِّبَا)) وسائل الشیعه ج ۱۲ ص ۴۲۷ حدیث ۲۰

۱۷- وسائل الشیعه ج ۱۲ ص ۴۲۵ حدیث، امام رضا (ع) در حدیث طولانی ریا را اکل مال به باطل می دانند

۱۸- پیامبر اکرم (ص) می فرماید: ((شِرِّ الْمَكَاسِبِ كَسْبِ الرِّبَا)) وسائل الشیعه ج ۱۲ ص ۴۲۶ حدیث ۱۳

۱۹- امام باقر (ع) می فرماید: ((أَخْبَثُ الْمَكَاسِبِ كَسْبِ الرِّبَا)) وسائل الشیعه ج ۱۲ ص ۴۲۳ حدیث ۲

۲۰- قرآن کریم سوره بقره آیه ۲۷۸

۲۱- وسائل الشیعه ج ۱۲ ص ۴۳۰ حدیث ۱ تا ۴

۲۲- چون غیر از اصل «اجتناب از حقیقت بهره» بقیه اصول برای بانکداری ستی نیز مطرح است.

۷- اصل قابلیت برای سیاست پولی

امروزه بانکها فراتر از بنگاههای اقتصادی مطروحند و نقش مهمی در تنظیم متغیرهای کلان اقتصادی دارند بانکهای مرکزی با استفاده از ابزارهای به وجود آمده در سایه نظام بهره حجم بول و نرخ بهره را تغییر داده روی سرمایه‌گذاری، اشتغال، سطح عمومی قیمتها، تراز پرداختهای خارجی و دیگر متغیرهای اقتصادی اثر می گذارند، تغییر نرخ تنزیل مجدد و خرید و فروش اوراق قرضه از ابزارهای مهم سیاست پولی به حساب می آید که هر دو از نظام بهره تبعیت می کنند با حذف بهره تنها ابزار مهم تغییرات، نرخ ذخیره قانونی است که اولاً در کوتاه

مدت جواب نمی دهدن ثانیاً

این ابزار بر منای حذف

بخشی از منابع بانک

استوار شده که اعمال

بیشتر آن کارایی بانکهای

تجاری را پایین می آورد.

با حذف بهره اگر چه تا

حدی از ادوار تجاری

کاسته می شود و در نتیجه

نیاز شدیدی برای اجرای

سیاستهای پولی نیست

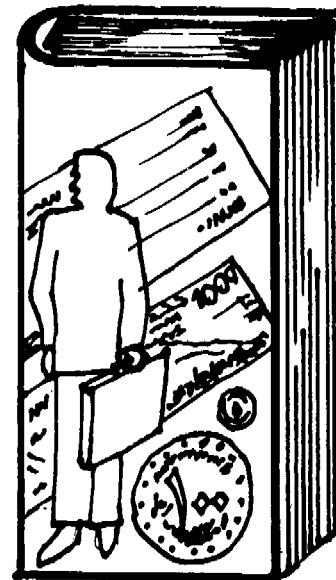
لکن برای کنترل

متغیرهای اساسی که در

پی بحرانهای مختلف

بولی، مالی و خارجی به

وجود می آید بایستی بانک

مرکزی مجہز به ابزارهای لازم و کافی باشد بر این اساس لازم است نظام جایگزین بهره قابلیت لازم و کافی در اعطای ابزارهای مناسب سیاست پولی را داشته باشد. و به همین جهت است در تحلیل رابطه حقوقی بانک سپرده گذاران بلند مدت معتقدیم رابطه حقوقی ((وكالت)) توانایی لازم برای این منظور را ندارد.

تذکر

شایان ذکر است اصول یاد شده همیشه همسو و هم جهت نمی باشند، حتی در بانکداری ستی که قدمت چند صد ساله دارد اقتصاددانان و نظریه پردازان بول و بانکداری نتوانسته اند شیوه‌ای اتخاذ کنند که اصول مذکور را همزمان تحقق بخشنند^{۲۲}

بنابراین نمی توان انتظار داشت نظام جایگزین بهره نیز از همان شروع کار همه اصول و معیارها را همزمان تحقق بخشد بلکه مقصود این است که محققین محترم و صاحب نظران بول و بانکداری اسلامی به دقت و اهمیت موضوع متوجه بوده اینداد مختلف مساله را مد نظر قرار داده تا حد امکان الگوی جامعی ارایه دهند و به تدریج با طرح مباحث نظری و آزمون تجربه عملی در غنا و تکامل آن قدم بردازند و در این مساله باید توجه داشت که اصل سوددهی و اصل اجتناب از حقیقت بهره اصول محوری است که قطعاً